На вниманието на Министъра на образованието и науката

Интеграцията на ромските деца в училище – желана или съзнателно отхвърляна от тях и семействата им?

„Децата ни са в опасност! Какво да правим?"- това бе въпросът, който събра едва ли не спешно ръководството и училищното настоятелство на СОУ „Хр.Смирненски" в г. Септември с представители на общинската администрация, на РПУ, учители и ученици. Не можех да повярвам, че в най – старото ни средно училище, известно още като гимназията, традициите, изграждани с десетилетия, се рушат, отстъпвайки пред страха на ширещата се агресия и неспазване на училищните правила сред учениците – роми. Проблема е толкова наболял, че училището вече само не може да се справи и търси подкрепа и съдействие от оторизираните институции в общината.

На срещата, с участието на зам. кмета по етническите и демографските въпроси Васко Петров и специалисти от другите институции, зам. директора на училището Радослава Михова представи най–често срещания проблем сред ромските ученици –

бягство от учебните часове, закъснения и посещения в крайучилищните заведения

Това важи най вече за учениците от 5 до 8 клас, с които е все по–трудно да се общува. Ефективно налаганите наказания не стряскат нарушителите на училищния правилник, напротив, държат се все по-предизвикателно с учителите си, сподели зам. директорката. Тя обясни, че въпреки отпусканите безплатни учебници до 8-ми клас, ромските ученици редовно ходят на училище без елементарни училищни пособия, като тетрадки и химикали. Най–често срещаното обяснение е, че родителите им нямат средства за тях, а в същото време учениците харчат много повече пари в заведенията, намиращи се в близост до училището. Фактора семейство в този училищен казус отсъства, независимо от провежданите родителски срещи и разговори.

Димитър ЧАПРАЗОВ

Ръководството на училището апелира към общинските служби за повече гъвкавост и мобилност с родителите на децата срещу зараждащите се чести

конфликти и противоречия между ученици българи и роми

на битова и етническа основа. Не са рядкост случаите на саморазправа между децата с техни по – големи братя и роднини, дори техни родители. По думите на учителите, не са рядко случаите, когато те са принудени да търсят съдействие от органите на полицията за помиряване и потушаване на семейните разпри. Цитиран беше последния такъв инцидент, само преди дни, за чието решаване са помогнали служители от полицията. Преподавателят Стефан Попов и негови колежки от училището, бяха възмутени от все по-безцеремонното отношение на ромските ученици към техните връстници българи и към учителите.

За повече работа с родителите на проблемните деца и приобщаването им към училищния живот, апелира мед. сестра Снежана Катранкова. Таня Стоилова – ученичка от 12 клас и Васко Петров от 7 клас на същото училище, бяха дадени за пример като деца от ромски семейства. На срещата Таня сподели, че се срамува от поведението на ромските си съученици.

Изкуствено нагнетяване на етническа вражда

Тя коментира, че въпросните изблици на възмущение и брутална саморазправа са подклаждани от отделни личности, които изкуствено нагнетяват с поведението си етническа вражда и че семейството е мястото за възпитание на етническа толерантност, а не на противопоставяне. Тя самата сподели, че затвореността и ограничеността на част от ромската общност, води до погрешно разбиране на правата и от там на задълженията на ромските деца в училище. Таня каза, че не се чувства изолирана и пренебрегвана в контактите си със съучениците си българчета. Училищното ръководство апелира към общината за намиране на средства от ромски фондации за осигуряване на постоянна охрана в училище и назначаване на помощник – учители от ромски произход. Заговори се отново за въвеждането на райониране на училищата, проблем разрешен вече в бургаска област, добави на срещата Дотка Спасова.

Представителите по етническите въпроси от общината увериха присъстващите, че ще увеличат срещите си с родителите на проблемните деца. Те считат, че само с общи усилия може да се преодолее агресията сред учениците от ромската общност.

Виолета ПРОКОПИЕВА

Вили ПРОКОПИЕВА

МЕДИАТОР – ТОВА ЗВУЧИ РЕАЛИСТИЧНО И ПОЛЕЗНО

Тези дни в община Пещера приключва един малък проект, посветен на ромската образователна десегрегация, финансиран от „Центъра за образователна интеграция на децата и учениците от етническите малцинства" (ЦОИДУЕМ) към Министерство на образованието и науката.

Какво бе характерно за него? Чрез получената финансова подкрепа общината апробира въвеждането на длъжността медиатор в ромската общност.

Какво представлява тази длъжност? В някои отношения тя встъпва в отворената ниша на „Помощник на учителя" - една спорна, даже погрешна посока на движение на процеса на ромска образователна десегрегация. Община Пещера изработи специфична длъжностна характеристика на медиатора. В нея ясно и определено бяха регламентирани нуждите и особеностите на местните хора, както и очакванията им от личността на медиатора. Според мониторинговият доклад по този проект, много успешно е било и обучението, и сертифицирането на 12 представители на ромската общност, обучени като специалисти за работа в мултиетническа среда. Обучението е осъществено от Центъра за професионално обучение към „Сдружение за обществени поръчки" с директор г-н Пламен Немчев, по специално разработен модул.

Одобрението на проведеното обучение е единодушно (това е видно по мониторинговото проучване!), но за радост на общинското ръководство, дори учителите и шестте администрации, които по силата на проекта апробираха длъжността през изминалата учебна 2007/2008 г., макар и по-сдържано, отчитат необходимостта от медиатори в рамките на училищния живот. Най-високата степен на одобрение, медиаторите са получили от ромската общност – децата и техните родители. Налице е преобръщане на отношението към училището като към една достатъчно загрижена среда към децата ромчета. Нека не забравяме, че страхът от това, че детето отива в една враждебна обстановка, без близък човек и възможност да получи подкрепа при нужда, е основна причина тези деца да не посещават редовно занятия, да изпитват задръжки, понякога и непреодолими по отношение на желанието да се ходи на училище. Отново, позовавайки се на мониторинговото проучване, виждаме, че родителите и децата са изключително доволни от подкрепата на младите хора, също от ромски произход, които изпълняват функциите си на медиатори. Тяхната грижа през свободното време, часовете за игра и междучасията, радват децата, правят ги по-уверени и спокойни в училищната среда.

Едно е ясно и категорично можем да го твърдим – осъществяването на този проект е огромен успех и предлага адекватния модел, който някога съвсем сбъркано бе започнат като странна квалификация (лишена от практическа ориентираност), осъществявана в ЮЗУ „Неофит Рилски", която така и не можа да наложи помощниците на учителя в живота. За сметка на негативния опит, сега ние можем да посочим доста позитивни постижения и, което е най-важното, на всички скептици бихме казали просто – моля, посетете Пещера и се убедете със собствените си очи за какво става дума. Осъзнайте, че в практиката на приобщаване и включване на ромското малцинство се е появило нещо живо и приемливо за всички страни-участници в образователния процес.

Невена ГЕОРГИЕВА